

גמ"ר 5521/12/16 - מדינת ישראל נגד דניאל כהן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

גמ"ר 5521-12-16 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כבוד השופטת מגי כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דניאל כהן

הנאשם

נימוקי הכרעת דין

הנאשם זוכה מחמת הספק ולהלן הנימוקים:

האישום

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן לפיו בתאריך 13/08/16 בשעה 22:30 או סמוך לכך, נהג הנאשם ברכב אשר אינו ידוע למאשימה (להלן: "הרכב"), בקריית עקרון, ברח' משה שרת לכיוון רח' הרצל, ממזרח למערב (להלן: "הכביש").

אותה עת, היו תנאי הדרך במקום כדלקמן: דרך עירונית, כביש דו סטרי נתיב לכל כיוון, כביש אספלט סלול תקין ויבש, רוחב הכביש כ-7.5 מטרים; מזג אויר נאה, ראות טובה, שעת לילה כאשר תאורה פעילה במקום; שדה ראייה פתוח לפנים 57 מטר לפחות, ניתן לראות בבירור הולך רגל על שפת המדרכה משני צידי הכביש;

באותה העת, חצה את הכביש ברחוב משה שרת פינת המייסדים, משמאל לימין, הולך הרגל לקאו אוקה, יליד 1.1.1930 (להלן: "המנוח"), כאשר הוא נעזר במקל הליכה. הנאשם המשיך בנסיעה שוטפת, לא שם ליבו כנדרש לדרך, ולאחר שחצה המנוח כ-6 מטרים מהכביש, פגע בו הנאשם עם חזית הרכב. בעקבות הפגיעה הוטח המנוח אל רצפת הכביש.

לאחר הפגיעה במנוח, המשיך הנאשם בנסיעה, אך הסתובב וחזר למקום התאונה.

כתוצאה מפגיעת הנאשם, סבל המנוח מדימום תוך מוחי ומדימום פנימי, משבר בסקפולה, ומשבר טמפוראלי ימני העובר דרך גג העצם הטמפוראלית, בדופן לטראלית של תעלת הקארוטיס הימנית. המנוח פונה באמבולנס ממקום התאונה, אושפז בבית החולים, וביום 25/08/16 נקבע מותו.

במעשיו המתוארים לעיל, גרם הנאשם בנהיגתו הרשלנית למותו של המנוח.

עמוד 1

אלה פרטי הרשלנות המיוחסים לנאשם במצטבר ו/או לחילופין:

- א. לא שם ליבו כנדרש לדרך ולהולך רגל במקום.
- ב. לא בלם ו/או האט במועד על מנת למנוע פגיעה במנוח.
- ג. לא אפשר למנוח לסיים את חציית הכביש בבטחה.
- ד. לא נהג כפי שנהג מן היישוב היה נוהג בנסיבות העניין.

הוראות החיקוק לפיה מואשם הנאשם הינה גרם מוות בנהיגה רשלנית, עבירה לפי סעי' 64 לפקודת התעבורה, [נוסח חדש] התשכ"א-1961.

הכפירה

הנאשם באמצעות ב"כ הודה בנהיגה, בזמן ובמקום וכפר בסעיפים 2, 4, 5, 6, 8 ו-9.

הנאשם מאשר שהוא נהג ברכב שזהותו ידוע היטב למאשימה, הבוחנים ביצעו שיחזור לגבי הרכב המפורט בכתב האישום המקורי, בוצעו עבודות בדרך והיה מלא מהמורות ולא הייתה תאורה, כופר בשחזורים, טען כי במקום לא היה מעבר חצייה, רכב אחר פגע במנוח והמנוח היה כבר מוטל על הכביש לאחר הפגיעה, כופר בכך שהסתובב וחזר למקום התאונה, נעצר במקום והתקשר למשטרה, כופר בנזקים, כפר בנהיגה רשלנית שגרמה למותו של המנוח, וטוען שנהג כפי שהיה נוהג כל נהג סביר.

פרשת התביעה

הצדדים הגישו תיק מוצגים בהסכמה- ת/1- ת/21, למעט ת/16 שהוצא בשל אי הסכמה להגשה.

מטעם התביעה העידו לפי הסדר :

ע"ת/4- אדיגו לקאו: אשת המנוח, עדת ראיה .

סיפרה כי התאונה התרחשה בסביבות השעה 22:00 כאשר היה יום בהיר, קיץ, אור יום והשניים היו אצל בית אמה והלכו יחד חזרה לביתם. סיפרה כי באו מהבית למעלה וירדו לכיוון מטה, בעלה הלך קודם והיא אחריו, כשהוא נפל היא צעקה.

עדוּתה של העדה הופסקה מאחר והעדה איבדה את הכרתה ופונתה לבית החולים.

בדין שהתקיים ביום 3/10/17 העדה המשיכה עדותה וסיפרה כי כאשר חצתה את הכביש יחד עם בעלה שהלך לפניה והיה ראשון, הגיע רכב קטן מלמעלה ודרס אותו, הנהג שפגע יצא מהרכב ועמד, והעדה רצתה ללכת להרים אותו. לאחר מכן הגיעו אנשים רבים לעזור והגיע אמבולנס שלקח אותו לבית החולים.

העדה סיפרה כי תחילה הנאשם נסע ברכב לבן קטן, פגע בבעלה בחלק הקדמי של הרכב ולאחר מכן החליף לטנדר וירד ממנו יחד עם שלושה אנשים. העדה שללה כי הרכב שפגע בבעלה הוא הטנדר השחור.

עוד הוסיפה בעדותה כי כאשר הגיע האמבולנס הרכב הלבן עזב את המקום.

העדה הסבירה מדוע הגיעה ליתן עדות במשטרה רק כעבור חודש וחצי מאחר וחיכתה שישלחו לה הזמנה לגביית עדות.

במהלך עדותה ציירה העדה "סקיצה" (נ/4, נ/5) והסבירה כיצד התרחשה התאונה.

העדה שללה שבעלה שתה אלכוהול באותו היום.

במהלך עדותה הוגש - נ/4, נ/5 והוגש בהסכמה עדותה במשטרה ת/29.

ע"ת/1 יצחק ברק, בוחן תנועה. משרת במשטרת ישראל מזה כ-20 שנה, ב-7 שנים האחרונות משמש כבוחן תנועה.

ערך והוגש באמצעותו: תרשים תאונת דרכים (ת/1), חקירת נאשם (ת/2), רישום בוחן (ת/3), לוח תצלומים (ת/4), דיסק - לוח צילומים (ת/5), חקירת נאשם (ת/7), זכ"ד שחזור נאשם (ת/8), זכ"ד שיחזור אשת המנוח (ת/9), דיסק שחזור (ת/10), דו"ח בוחן תנועה (ת/11), שחזור תאונת דרכים + צילומים (ת/12), זכ"ד תיקון דו"ח שחזור+דו"ח שחזור מתוקן (ת/13), דיסק שיחה מוקד 100 (ת/14), מזכר השלמת חקירה (ת/15).

על פי הממצאים בזירת התאונה עדויות המעורבים ועדי ראיה הגיע למסקנה שנהג רכב איסוזו אשר נסע בקרית עקרון ברחוב משה שרת ממזרח למעבר הגיע לצומת עם רח' המייסדים פגע בהולך רגל אשר חצה את הכביש משמאל לימין שלא במעבר חצייה בכביש בעל נתיב לכל כיוון ללא אי תנועה בנוי. הבוחן קבע כי כתם הדם שנמצא בזירת התאונה במרחק של 6 מטר מכיוון חציית הולך הרגל הינו מקום הימצאות הולך הרגל לאחר הפגיעה. על פי ניסוי שנערך במקום התאונה ובשחזור עם הנהג קבע כי יש לנהג שדה ראיה פתוח של 57 מטרים לכיוון מקום חציית הולך הרגל. על פי שיחזור פגיעה בהולך הרגל במהירות של 25 קמ"ש על פי עדות הנהג ו50 קמ"ש על פי מהירות מותרת בחוק נמצא כי בשני החישובים אם הנהג היה מגיב מיד עם חציית הולך הרגל היה נעצר לפני מקום התאונה והתאונה הייתה בלתי נמנעת.

במסקנותיו מצא להתייחס לעדויות שונות ביחס לרכב הפוגע וציין כי:

מעדות אשת המנוח אדיגו לקאו לא ניתן לקבוע כי היה רכב נוסף/אחר מעורב בתאונה. בעדותה של מקויה עלתה כי הרכב שפגע בהולך רגל הוא ג'יפ לבן שעזב את המקום ולאחר מכן חזר עם ג'יפ כהה ונסע במהירות כדי להשאיר סימנים בכביש (שורות 4-8 בעדותה) וציין כי עדה זו לא ראתה את התאונה ושלל את טענתה. ביחס לעדותה של מדלן סעדי שמתגוררת בסמוך לזירת התאונה הבחינה מיד לאחר התאונה דרך חלון ביתה בכנף אחורי ימני של רכב בצבע לבן שנמצא בסמוך למקום התאונה (ש' 9-6 בעדותה), לאחר שירדה לזירת התאונה הבחינה כי מדובר ברכב חונה כאשר עורף הרכב מופנה כלפי הכביש (שורות 11-15 בעדותה) והבינה כי זה לא הרכב המעורב בתאונה.

בעדותו ציין הבוחן כי ברכב האיסוזו לא היו נזקי מעיכות והיה ניגובי אבק בחזית ובדופן ימין.

הבוחן התייחס לכיוון חציית המנוח על פי שיחה עם משפחת המנוח ובהתאם לנתון הזה נערך השחזור.

בעדותו של הנהג נמסר כי לאחר הפגיעה נסע לאחור עם רכבו מספר מטרים כדי להביא מים ומיד חזר לזירת התאונה, הדבר מתיישב עם הגרסאות כי הנהג עזב את מקום התאונה וחזר אך לא ניתן לקבוע חד משמעית אם הרכב הוחלף בזמן הזה.

בנסיבות אלו, התאונה בתנאים אלו הייתה נמנעת מבחינת נהג הרכב.

ע"ת 5/ ניר בבאי, פרמדיק במד"א רחובות, עובד במד"א במשך 16 שנים. ערך דו"ח רפואי (ת/27)

על פי הרשום במסמכים סיפר כי בשעה 22:28 יצאו לכיוון האירוע ברחוב משה שרת בקריית עקרון, בשעה 22:39 פינו את הפצוע ובשעה 22:42 הגיעו לבית החולים.

על פי מה שהעד זוכר כאשר הגיע למקום לא הבחין בשום רכב, הפצוע ישב על הכביש ולא הסכים שיטפלו בו, על כן ההבחנה לפציעת ראש הייתה על סמך סימנים חיצוניים.

ב"כ הנאשם ויתר על חקירת ע"ת 3 וע"ת 6 והוגש בהסכמה מסמך שערך ע"ת 6 (ת/17)(פרוטוקול עמ' 40).

ע"ת 2 עומרי צ'ובינסקי, בוחן תאונות דרכים במרכז שפלה, כיום משמש כרכז היחידה.

גבה ההודעה מהנאשם וזימן אותו לשימוע.

הבוחן הסביר כי הוא לא החוקר בתיק ומהי הפרוצדורה בעניין הזמנה לשימוע וכי לא ערך את השימוע אלא הקצין קליש.

בהסכמה צורפה העדה ד"ר ינאי שטיפלה במנוח (עמ' 79 ש'39-29)

ע"ת 12 ד"ר שירלי ינאי, עובדת בבית חולים בלינסון פנימית ד' מחלקה נירוכירורגית. העידה על פי המסמכים סיכום אשפוז ואסופת מסמכים רפואיים (ת/21).

העדה סיפרה כי ערכה את המסמך "מכתב פטירה" אך מי שסגר את התיק באופן בירוקרטי היה ד"ר הומינר שהוא סגן מנהל המחלקה ומטפל בנושאים הללו.

העדה הסבירה כי המנוח הגיע אליהם כשהוא במצב שאינו מתקשר ומגיב לגירוי של כאב. על פי הבדיקות שערכו לו סי. טי במיון נמצא כי היו לו דימומים מוחיים בכמה מוקדים, אוטם באזור המוח שגרם לירידה בכל התפקודים ושבר בגולגולת.

בסיכום אשפוז נמצא כי למנוח היה כשל נשימתי ואינו יכול לנשום בכוחות עצמו.

כמו כן סיפרה כי על פי המסמכים הוסבר למשפחה מה תהיה איכות החיים של המנוח עם הנשמה וללא ניתוח.

העדה הסבירה כי סיבת המוות שלו נובעת מכשל נשימתי, גם בגלל דלקת ריאות שהתפתחה עוד בבית החולים וגם בגלל מצבו הנוירולוגי.

ע"ת/13 ד"ר פלנשטיין, רופא מתמחה בבית חולים בלינסון במחלקה נוירוכירורגית. הפיקה מסמך "סיכום שחרור רפואי" (ת/21).

הסביר כי הסיבה בגללה הגיע המנוח לבית חולים היא תאונה.

כאשר המנוח הגיע לבית החולים הייתה לו פגיעה מוחית, דימומים מוחיים במס' אזורים, גם תוך מוחיים וגם בקליפת המוח, ובחלקים האחוריים והקדמיים של המוח.

העד סיפר כי רופא בכיר של המחלקה מדבר ישירות עם המשפחה, מסביר את המצב הנוכחי, הסכנה והטיפול אפשרי והסביר כי ברגע שאין התוויה לניתוח ואין מה להציע מבחינה של מחלקה מנתחת למטופל עושים העברה של המטופל למחלקה ייעודי בשבילו שזה המחלקה פנימית, כלומר, שוחרר למחלקה פנימית כי לא היה מה לעשות איתו.

העד הסביר כי לא מתואר באף אחד מהסי. טי אוטם מאחר וסי. טי הוא לא הדמיה ייעודית כדי לומר שאכן יש פגיעה מוחית, בשביל זה עושים אם א"י ורואים האם יש אוטם.

במהלך חקירתו נשאל העד מספר פעמים לגבי האוטם והעד הסביר כי יממה לאחר האשפוז המנוח פיתח אמתלגיה שזוהי חולשת צד. הוסיף כי מדעי היה לו אוטם לאור חולשת פלג גוף שמערכת פנים יד ורגל, שבץ מוחי.

עוד ציין העד כי אוטם במקרה מסוים יכול לגרום להרס של תאים שגורם לשבץ, כשזה דימום וכדומה עושים לחץ ובסופו של דבר מוות של תאים.

העד הסביר כי החולה נפטר מאחר והגיע למצב של שוק ספטי (קריסת מערכות משנה לזיהום), הייתה לו דלקת ריאות שהחמירה, טיפול אנטיביוטי שלא עזר, ירידת לחץ דם, חום גבוה, ירידה בתפוקת השתן וכלל הסממנים הללו מצביעים על קריסת מערכות.

ע"ת/10 עדן גדמו, עדת ראייה. העדה סיפרה כי נסעה לבקר חברה בעקרון, הייתה ברחוב ליד שאינה זוכרת את שמו ושמעה את הפגיעה ולאחריה צעקה, לאחר כדקה הלכה למקום התאונה. היא סיפרה כי הייתה שם ביחד עם דודתה אסתר, ליאור וחברתו ליהי ואחותו דנה מקויה.

בעדותה תיארה כי ראתה רכב בצבע לבן ג'יפ עומד שם, לאחר מספר דקות הרכב עשה פרסה עלה על המדרכה ונסע (עמ' 100 ש' 4-5), ואז חייגה למשטרה וביקשה שיזמינו למקום אמבולנס. לאחר מס' דקות חזר רכב בצבע שחור ונעמד איפה שהיה הרכב הלבן באותו נתיב.

העדה ציינה כי באותו יום היה מזג אוויר נעים והייתה תאורה אך היה חשוך.

בחקירתה הנגדית סיפרה כי הגיעה למקום יחד עם חברתה אסתר במקביל, והוסיפה כי הנהג היה כל הזמן באוטו ואינה יכולה לזהותו.

העדה הבהירה כי היא לא ראתה את הרכב הלבן פוגע אלא רק אמרה שהוא ברח.

העדה סיפרה כי לחקירה במשטרה הגיעה אסתר וישבו ביחד כאשר השוטר חקר אותם.

ע"ת/9 אסתר ביינה: עדת ראיה, סיפרה כי ליוותה את חברתה עדן לתחנת המשטרה ושם השוטרים הבינו שהיא הייתה יחד עמה ביום התאונה ולכן ביקשו ממנה גם ליתן עדות, וסיפרו ביחד את הסיפור (עמ' 107 ש' 2-3).

בקשר לאירוע סיפרה כי אינה זוכרת את שם הרכב אבל ציינה שזוהי שכונה בעקרון, שמעה רעש של מכונית נתקעת במשהו, לאחר כדקה או שתיים הגיעה למקום לפני ע"ת/10 וראתה איש שרוע על הרצפה, לפניו רכב לבן ואישה צורחת. לאחר התאונה ראתה בחור יוצא מהרכב מבוהל ולאחר מכן נכנס לאוטו עולה על המדרכה ברברס ונוסע מן המקום. לאחר מס' דקות הגיע טנדר שחור, המשטרה והאמבולנס. העדה הסבירה כי אינה יודעת האם מדובר באותו בחור שנהג קודם ברכב הלבן. היא לא ראתה את הפנים של הנהג בג'יפ הלבן.

העדה סיפרה כי מרגע שהרכב הלבן נסע ועד שהגיע הטנדר השחור הייתה התקהלות של אנשים שהגיעו למקום וברגע שהאמבולנס והמשטרה מגיעים הטנדר השחור כבר היה במקום.

כמו כן סיפרה כי באותו יום היו פנסי רחוב והייתה במקום תאורה שניתן היה לזהות פרצופים אך אינה ראתה את פניו של הבחור שנסע בג'יפ הלבן מאחר ולא הסתכלה.

ע"ת/11 דנה אדנקו מקויה עדת ראיה, מתגוררת בקריית עקרון שכנה של משפחת המנוח ואחותו של חבר טוב של הנאשם.

העדה סיפרה כי באותו יום הייתה בשכונה יחד עם אנשים, שמעה אוטו שעולה על קרטון (עמ' 109 ש' 24) ואז לאחר כדקה צעקה של מישהי, העדה רצה לכיוון לראות מה קרה וראתה אדם שוכב על הרצפה.

מסרה שאחיה ליאור גם יכול להעיד (עמ' 115 ש' 6-7).

היא גם ראתה כי "דניאל" יצא מאוטו לבן נבהל ואמר "מה אני עושה מה אני עושה", לקח את האוטו, נסע עם האוטו הלבן וחזר עם אוטו אחר (עמ' 110 ש' 27-32, עמ' 111 ש' 1-15, עמ' 114 ש' 3-7) וכאשר הגיע עם הרכב השחור הוא נתן ברקס כדי שיהיו סימנים של צמיג במקום ששכב המנוח.

העדה ציינה כי לא ראתה את התאונה עצמה והאם היו עוד רכבים במקום ושבתאותו יום היה חשוך אבל הייתה מנורה בכביש.

במסגרת עדותה הוגש - נ/3א'.

צורף בהסכמה העתק צבעוני של התמונות, סומן ת/4א

פרשת ההגנה

מטעם ההגנה העידו:

הנאשם, דניאל כהן, מתגורר בקריית עקרון, בן 24, מנהל עסק ב-4 שנים האחרונות.

ראשית, אנמק החלטתי בעמ' 155 ש' 9-7, ובעמ' 159 ש' 10 שם לא נעתרתי לשאלות התביעה שכן, תשובה לאישום ניתנה על ידי ב"כ הנאשם ולא בעדותו של הנאשם הן במשטרה והן בפני בית משפט.

סיפר כי באותו יום במוצ"ש בסביבות השעה 22:00, 22:30 יצא מביתו לכיוון חברו, היה ברחוב שלמה בן יוסף, נסע עם רכבו מסוג איסוזו בצבע שחור, לקראת סוף הרחוב שמע בום לא חזק, עצר את הרכב, הגיע אליו מישוה מקריית עקרון בשם אדיר קעטבי, עצר על ידו, שאל אם הכל הסדר והמשיך בנסיעתו. הנאשם אמר לו כי חושב שפגע במישוה והוא קצת לחוץ.

לאחר מכן הגיעו אנשים רבים למקום האירוע ביניהם חברו ליאור מקויה, הנאשם היה מאוד מעורפל, עלה לרכב, החל בנסיעה רברס כמה מטרים כדי ללכת להביא מים, תוך כדי נסיעה אחורה הבחין כי יש לו מים ברכב, חזר חזרה למקום התאונה, עצר את רכבו והביא להם מים, התקשר למשטרה וקרא לחברו ליאור שיבוא להיות לידו כי חשש. בהמשך הגיעו אמבולנס ומשטרה למקום.

סיפר כי הפגיעה התרחשה במשה שרת לפני הצומת ואיך שראה דמות מול עיניו באלפית השנייה נעצר.

הנאשם הוסיף כי היה בצד ימין של הכביש בנתיבו, היה מאוד חשוך וכי המנוח קפץ לו באמצע הכביש.

הנאשם ציין כי היה חושך מוחלט ואחרי שבוע המשטרה פנתה לעירייה וביקשה מהם לשנות את הכביש ואת התאורה, והשקיעו שם הרבה כסף לשים לדים (עמ' 165 ש' 5-1).

העד ציין כי נסע במהירות של 25,30 קמ"ש וכאשר המנוח הופיע באמצע הכביש הוא בלם ובשנייה הזאת המנוח קיבל מכה.

העד מסר כי אינו זוכר האם היה רכב לבן או רכבים נוספים במקום האירוע.

העד הסביר היכן עמדה אשת המנוח לאחר הפגיעה.

הנאשם מסר כי לא יודע הסיבה שעדי הראיה שהיו במקום מסרו כי הרכב שפגע במנוח נסע ולאחר כמה דקות חזר טנדר שחור אך שלל שקרתה סיטואציה שבה נלחץ, ברח וחזר עם רכב אחר.

בהתייחס לשחזור עם הבוחן הבהיר בחקירה חוזרת כי לא נעשה שיחזור עם אנשים שוכבים והבוחן ביקש לדעת אם הוא רואה מולו אנשים שעוברים מקצה לקצה במדרכה (ראה עמ' 167 ש' 6-1).

ע"ה/1 אדיר קעטבי, מתגורר בקריית עקרון, מכיר את הנאשם מס' שנים.

סיפר כי האירוע התרחש במוצ"ש, הוא חזר מבאר יעקב לקריית עקרון עם חברו שנהג ברכב סיאט לבן כשהיה בדרכו

לאורו להאכיל את הסוסים. במהלך הנסיעה נסע ברחוב הרצל בכיכר ברחוב הראשי, פנה שמאלה בכיכר מרחוב קרן היסוד, הוא נסע בצד ימין של הכביש וראה את דניאל עומד בצד שמאל של הכביש עם רכב טנדר שחור. העד פתח את החלון ודניאל בדיוק ירד מרכבו, שאל אותו האם קרה משהו ודניאל השיב כי הוא חושב שפגע במישהו.

במקום הייתה אישה מבוגרת שאינו מכיר, בכתה וצעקה ובנאדם שהיה ברצפה. לאחר מכן שאל את דניאל אם הוא צריך משהו, דניאל היה נראה סהרורי ואמר שהכל בסדר. מאחוריו החל להיווצר פקק והוא מיהר ונסע. מהכיוון של דניאל לא הגיעו מכוניות הוא עמד בצד.

העד ציין כי כאשר היה במקום החלו להגיע לאחר מס' שניות אנשים והאמבולנס והמשטרה עדיין לא היו במקום.

בנוסף לכך ציין העד כי אינו שמע אף אחד שצועק מים.

ע"ה/2 ליאור מקויה, חבר של הנאשם ושכן של משפחת המנוח ואח של ע"ת/11, מתגורר בקריית עקרון ברחוב משה שרת 35.

סיפר כי היה בסלון ביתו ולפתע שמע רעשים וצעקות, יצא החוצה לראות מה קורה, ראה טנדר שחור עומד שם, ישר ניגש לראות מי בתוך הרכב, הנהג דניאל יצא מהרכב ואמר **"מה אני עושה מה אני עושה"**.

העד ציין כי כאשר הגיע במקום היו דניאל, המנוח, אשתו ואדיר שבדיוק חלף. העד אמר לדניאל שיביא מים ודניאל הלך לאוטו והוציא מים, לאחר כמס' דקות הגיעה דנה למקום והביאה מים. הייתה התקהלות רבה של אנשים ונשאר עד שהגיעו אמבולנס ומשטרה.

מסר כי לא ראה מכוניות נוספות במקום ולא ראה מכוניות בורחות. העד אינו זוכר האם דניאל הלך מהמקום וחזר אולם מהרגע שהוא הגיע האוטו היה שם. העד אינו זוכר האם היה פקק במקום התאונה.

העד מסר כי המשפחה של הצד השני הלחיצו את אחותו דנה והפעילו עליה לחץ.

ע"ה 3 עופר כהן, אחיו הבכור של הנאשם.

בזמן התאונה התגורר אצל הוריו ביחדת דיור בקריית עקרון שלמה בן יוסף 5.

סיפר כי באותו יום ישב יחד עם אביו בחוף ואחיו יצא מהבית עם הטנדר השחור בסביבות השעה 22:00, לאחר כרבע שעה, 20 דקות, קרובת משפחה בשם אירית חייגה אליו ואמרה לו כי אחיו עשה תאונה. הוא יצא מן הבית בריצה למקום, מדובר בכביש שהיה בשיפוץ, הוסיפו שם תאורה והכביש היה מאוד רעוע, כאשר הגיע למקום ראה את אחיו בהיסטריה ואנשים רבים מסביב. הבחין באדם אשר רצה לתקוף את אחיו ומישהו אחר שהיה שם עצר אותו, רבו, אלימות, מכות. לאחר כ-10 דק' עזב את המקום והלך.

העד מסר כי הוא ואחיו נוסעים בכביש זה באופן קבוע ויודעים שהכביש חשוך.

ע"ה איתן אדרי, סיפר כי גר בית מול ביתו של הנאשם. באותו יום היה צום תשעה באב, מוצ"ש, העד ישב בחצר לאחר שחזר מבית הכנסת עשה הבדלה והבחין בנאשם יוצא מביתו עם טנדר שחור.

העד מסר כי אין לנאשם רכב נוסף ומעבר לכך לא היה נוכח בזמן התאונה ורק למחרת שמע מה שקרה.

מר גדליה חיים- מומחה מטעם ההגנה (להלן: "המומחה") ערך חוות דעת מומחה - 6/נ.

בחוות דעתו התייחס המומחה לראיות בתיק ולמסקנות הבוחן ולהלן עיקרי קביעתו:

- עפ"י חומר הראיות לא בוצעה חקירה לעומק ואף שאלות הבוחן בחקירת המעורבים הינם מגמתיות להרשעת הנאשם. הבוחן היה צריך לתפוס את הרכב של הנאשם והצמיגים בצורה קפדנית, לתפוס בגדי הולך הרגל ולבדוק סימני צמיגים והמצאות סיבים בגדי המנוח בצמיגים, להגיע לבית חולים ולגבות הודעה מהולך רגל בליל התאונה כי על פי דו"ח מד"א הולך הרגל היה בהכרה וסירב לפינוי, לקחת דגימת דם מהולך הרגל עקב ריח חריף מפיו כפי שעולה מדו"ח מד"א, כמו כן לא נלקחו מידות הרכב ולא נבדקו היטב סימני בלימה.
- המומחה קבע כי אשת המנוח הינה היחידה שראתה את התאונה אך אינה שופכת אור על חומר הראיות. לשאר ההודעות והראיות בתיק אין משקל בתיק החקירה מכיוון שאף אחד לא ראה את התאונה וכלל העדים מכירים האחד את השני.
- המומחה ציין כי הבוחן אינו התייחס ואף התעלם מהרכב הלבן בזירת בתאונה ואינו לקח בחשבון את הודעות המעורבים בעניין זה. עוד ציין כי מאחר והרכב הלבן מוזכר בהודעות העדים מבלי שהנאשם ידע על הרכב הלבן היו צריכים לנקוט פעולות כדי להטיח בפני המעורב את הרכב הלבן ואף לחפשו כי להערכתו מי שגרם לתאונה הוא הרכב הלבן ולא הנאשם.
- המומחה קבע כי מנגנון הפגיעה היה שונה מזה שקבע הבוחן, לטענתו הולך רגל היה מוסתר קודם לכן ע"י רכב לבן, ומניח כי המנוח נפגע פעמיים ושהיה מגע עם רכב של הנאשם אולם המגע עם הנאשם היה השני ולא הראשוני, לכן המומחה לא קבע את מהירות הנהג, מהירות הליכה, כיוון חצייה ופרטים נוספים.
- המומחה ציין כי בעת האירוע התאורה הייתה מצד ימין מכיוון הגעת הרכב אך מכיוון חציית הולך הרגל לא קיימת תאורה ובצומת קיימת תאורה מצד ימין בפינת הרחובות שהינה עמומה בצבע כתום המוסתרת ע"י ענפי עץ.
- לטענת המומחה, הבוחן ציין כי נתגלו 2 ניגובי אבק ברכב אולם התייחס רק לניגוב אבק אחד בחזית על מכסה המנוע אינו משייך את הניגוב אבק השני בדופן ימין לתאונה.
- המומחה קבע כי מאחר והנאשם ישב בצד שמאל והולך הרגל נפגע מדופן ימין של הרכב שלפניו (הלבן) קיימת בעיית שדה ראייה ולכן לא ראה את הולך הרגל קודם לכן.
- כמו כן מתצלומי הבוחן עולה כי הרכב של הנאשם ללא נזק בחזית, לא ניתן לראות ניגוב אבק ועל מכסה המנוע קיים ספויילר שבמידה והולך הרגל היה נשען עליו בפגיעה היה נשבר.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בכתב האישום, בראיות שהובאו בפניי, שמעתי את עדי התביעה, עדותו של הנאשם ועדי הגנה והתרשמתי מהופעתם בפניי התעורר בליבי ספק אם עבר הנאשם את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וקובעת כי התביעה לא עמדה בנטל המוטל עליה ולא הוכיחה מעל כל ספק סביר כי הנאשם אחראי לתאונה ואנמק:

אין מחלוקת כי הנאשם היה מעורב בתאונה ופגע במנוח אולם טוען כי הוא לא גרם לתאונה וכי בתאונה בלתי נמנעת. טענתו העיקרית היא כי הוא נהג ברכב טנדר איסוזו שחור ורכב קטן בצבע לבן שזהותו של הנהג לא ידועה, פגע במנוח והטיח אותו על הרצפה, כתוצאה מכך כופר בשחזורים שביצעה המאשימה ברכב טנדר איסוזו, תנאי הדרך, בשדה ראיה, בכיוון חציית המנוח בפרטי רשלנות וטוען כי המנוח חצה את הכביש שלא במעבר חצייה וכשהוא תחת השפעת אלכוהול. כמו כן טוען למחדלי חקירה.

מטעם התביעה העידה אשת המנוח **ע/ת 4 אדיגו לקאו**, היא הייתה עדת ראיה יחידה לתאונה:

"לא היה אף אחד שאני ראיתי, אחרי התאונה הגיעו אנשים" (ת/ת 29 ש' 15-16) "אף אחד לא היה רק אני הייתי" (עמ' 75 ש' 23-24).

עדוּתה של ע/ת 4 היא עדות מרכזית כי היא היחידה שיכולה להצביע על פרטים משמעותיים בתאונה כגון: כיוון חצייה, כיוון נסיעת הרכב הפוגע, זיהוי הנהג והרכב, מקום התאונה, ופרטים נוספים אשר מהווים את הבסיס לעבודת הבוחן ומסקנותיו.

טענת ב"כ המאשימה כי עדותה של עדה מורכבת תוך אזכור על נסיבות הפסקת עדותה ביום 19/9/17, העדה מתקשה במתן עדות בשל מאפייני האישום, גילה, אי ידיעת השפה העברית, הקושי הנפשי אודות האירוע הטראומתי בו קופחו חיי בעלה, וכי בעת גביית עדותה בבית משפט היא הייתה מבולבלת ובסערת רגשות. ב"כ המאשימה מבקשת לזקק מעדותה את הנתונים האובייקטיביים החוזרים על עצמם לאורך כל אמירותיה.

זיהוי הרכב הפוגע, זיהוי הנהג והחלפת הרכב:

העדה מסרה בביטחון מלא כי הרכב הפוגע הוא רכב לבן קטן:

בחקירתה במשטרה מיום 2/10/16 (ת/ת 29) שתורגמה ע"י רס"רית טיגיסט מסורי מ.א. 1209014 העדה מסרה את גרסתה הראשונה לתאונה:

"חצינו את רחוב משה שרת בעלי לפני ואני אחריו וכשהוא היה כמעט בסוף החצייה הגיע רכב קטן בצבע בהיר מצד ימין מכיוון הבית שלנו ונתן לו מכה עם החלק הקדמי והוא נופל על הכביש..." (ש' 3-5)

"אני אומרת עוד פעם, הטנדר לא פגע בבעלי" (ש' 8)

"אני ראיתי את הנהג יצא ועושה עם היד ליד האוזן ... אחר כך אני ראיתי שהוא נוסע עם האוטו הבהיר מהמקום וחוזר מהר עם טנדר כחול" (ש' 6-7)

כאשר נשאלה :

ש. האם הנהג שהיה ברכב הקטן והנהג שחזר עם הטנדר הכחול זה אותו אדם ?

ענתה:

ת. " במצב שהייתי אני לא יכולה לזכור איך הוא נראה אבל הוא הלך החליף רכב וחזר לאותו מקום " (ש' 19-20)

העדה מסרה את עדותה בפני גם באמצעות מתורגמן בתאריך 19/9/17 שהופסקה עקב מצבה של העדה והמשיכה בתאריך 3/10/17. בחקירתה בפני מסרה:

"המכונית באה מלמעלה והמכונית קטנה" (עמ' 42 ש' 21)

בהמשך התייחסה לרכב הפוגע ולנהג:

"ש. איזה אוטו פגע בבעלך?"

ת.לבן

ש. גדול או קטן? לא. קטן. לבן, לא טנדר" (עמ' 52 ש' 19-23)

"הטנדר לא פגע" (עמ' 63 ש' 6)

"אני כן שמתי לב כשהוא פגע, אני ראיתי" (עמ' 63 ש' 15)

ש. "את זוכרת היטב מה קרה?"

ת. אני כן זוכרת" (עמ' 63 ש' 16-17)

"הנהג שפגע בו יצא מהדלת והוא עמד..." (עמ' 42 ש' 21-22)

" לא מצאו את הנהג שפגע, אח"כ הנהג החליף אוטו והביא טנדר. הטנדר לא פגע בו והאוטו הקטן הוא זה שפגע" (עמ' 44 ש' 1-2)

"... אפילו אנחנו עמדנו ככה והוא התחכך והלך ואח"כ החליף את הטנדר ובא." (עמ' 53 ש' 9)

"עכשיו אני נזכרת בדיוק מה היה. הוא נהג את האוטו הקטן ואח"כ הוא חזר עם טנדר" (עמ' 53 ש' 17)

"מיד הוא עזב. אח"כ חזר עם טנדר. אני לא מדברת סתם, אני קרה לי המקרה" (עמ' 56 ש' 25)

"ש. אם אני מבין נכון, הנהג של הרכב הלבן פגע בבעלך המנוח, יצא החוצה מהאוטו, ראה את התאונה, נכנס לאוטו ועזב את המקום?"

ת. כן (עמ' 56 ש' 26-28)

"... מה שנכון זה כשהגיע אמבולנס אז הוא עזב

ש. האוטו הלבן?

ת. כן (עמ' 57 ש' 8-11)

מעדותה בפני התרשמתי כי העדה בטוחה בפרטים שהיא מוסרת וחזרה על אותם פרטים במהלך עדותה.

הן מעדותה במשטרה, והן בפני עולה באופן ברור שהיא הבחינה היטב שהרכב הפוגע הוא רכב קטן בצבע לבן. העדה מסרה גרסה מלאה ועקבית בעניין זה מבלי להתבלבל. היא מסרה כי ראתה שהנהג יצא מהאוטו ומתארת את התנועות שלו עם הידיים אולם בהגינותה מסרה כי לא זוכרת איך הוא נראה, כמו כן לא מסרה פרטי לבוש או סימני זיהוי אחרים כגון מבנה גוף, צבע שיער או כל פרט אחר שניתן יהיה לקשור אותו לנאשם. על כן הנני מקבלת עדותה ביחס לזהו הרכב הפוגע (קטן לבן) והנני קובעת כי המנוח נפגע על ידי רכב קטן בצבע לבן שעזב את המקום, ללא זיהוי הנהג.

באשר לעדותה כי הנהג הפוגע חזר בטנדר שחור, אין בידי לקבל עדותה בעניין זה כי עדותה בעניין זה לא מפורטת ולא מבוססת על העובדות. ראשית העדה לא זיהתה את נהג הרכב הקטן הלבן שפגע בבעלה ולא קושרת אותו לנהג הטנדר השחור, קרי לנאשם.

באשר להחלפת הרכב, אומנם העדה מסרה כי ראתה כי שהוא החליף את האוטו (עמ' 61 ש' 24) ומסרה **"אני רואה, יש לי עניים, אותו נהג שהחליף הוא בא"** (עמ' 63 ש' 20), אולם עדותה בעניין זה לא מתיישבת עם עדותה במשטרה קרובה יותר לתאונה **"אני לא יכולה לזכור איך הוא נראה"**.

כמו כן העדה לא מוסרת עדות מפורטת כיצד ואיפה הוחלף הרכב. היא ראתה את הרכב הקטן הלבן נוסע ועוזב את המקום וראתה את הטנדר השחור חוזר אולם לא מתייחסת לתהליך החלפת הרכב ועל מה מבוססת עדותה בעניין זה כאשר על פי גרסתה היא עמדה על יד בעלה.

הבוחן אף התייחס לעדותה ומסר:

"היא מסרה שהגיע רכב קטן בצבע בהיר מצד ימין שלה ואז הוא פגע בבעלה ואח"כ הגיע טנדר כחול. לפני התאונה הוא אמר שהיא לא ראתה את הרכב, רק ברגע שהוא פגע בבעלה. שאלתי אותה אם זה אותו נהג שנהג ברכב הבהיר או רכב הכחול והיא לא ידע להגיד "במצב שהייתי אני לא יכולה לזכור" ואמרה אבל הוא הלך החליף את הרכב וחזר" (עמ' 23 ש' 6-9)

לסיכום הוכח על ידי עת' 4 כי הרכב הפוגע הוא רכב לבן קטן. לא הוכח על ידה כי הנאשם הוא זה שנהג ברכב הפוגע ושהחליף את הרכב הקטן בצבע לבן בטנדר שחור.

על פי ראיות התביעה שלושה עדות תביעה נוספות שהגיעו מיד לאחר התאונה גם הצביעו על הימצאותו רכב לבן במקום התאונה בקרבת המנוח שהיה מוטל על הכביש אלא הן טוענות כי היה רכב לבן מסוג ג'יפ.

עת' 10 עדן גדמו לא ראתה את התאונה, רק שמע אותה והגיעה למקום דקה לאחר מכן, ראתה ג'יפ לבן עומד קרוב

עמוד 12

מאוד לראשו של הפצוע - כ-5 צעדים. מדובר הפעם בג'יפ לבן שעשה פרסה וברח(עמ'92, ש' 23-26)

ת. "שמעתי פגיעה, התנגשות של משהו וצרחו. לקח לי דקה כי פחדנו ללכת למקום. הלכנו למקום, ראינו שם רכב בצבע לבן ג'יפ עומד שם וראינו את הראש של הבנאדם על הכביש

ש. באיזה מרחק הראש היה פחות או יותר?

ת. 5 צעדים משהו כזה.(עמ' 92 ש' 16-19)

"אחרי שהתקשרתי למשטרה כמה דקות אחרי חזר רכב בצבע שחור ונעמד איפה שהרכב הלבן עמד"(עמ' 94 ש' 6-7)

"...הוא נעצר בערך באותו מקום שעצר הרכב הלבן" (עמ' 100, ש' 25-26)

מעדותה ניתן להסיק כי הרכב השחור הגיע רק לאחר הפגיעה, ושהג'יפ הלבן היה במקום הפגיעה עוד לפני שהגיע הרכב השחור.

עת/10 לא יודעת לזהות את הנהגים של הרכבים (עמ' 96 ש' 20-25 ועמ' 98 ש' 31-32)

"לא היה אף רכב אחד בכביש, הסתכלתי על הכביש, היה רכב לבן שנסע וחזר ואח"כ רכב שחור"(עמ' 97 ש' 17).

עת/10 לא ראתה את הפגיעה, לא יודעת לזהות את הנהגים של הרכבים (עמ' 96 ש' 20-25 ועמ' 98 ש' 31-32) לא יכולה להעיד על זהותו של הנהג בג'יפ הלבן שהיה במקום 5 צעדים מהנפגע וממנה ונשאר שם כשתי דקות(עמ' 98 ש' 17) ובעדותה לא קושרת את הנהג בג'יפ עם הנאשם. מה שברור מעדותה כי הפגיעה הייתה לפני שהגיע הרכב השחור.

עת/9 אסתר ביינה לא ראתה את התאונה, הגיעה למקום התאונה לפני עת/10 (עמ' 104 ש' 5 "כן, דקה לפני עדן". "הגעתי לפנייה" (עמ' 104 ש' 25-26)

היא לא ראתה את הפנים של הנהג בג'יפ הלבן(עמ' 104, ש' 32-30 - עמ' 105 ש' 26)

"אחרי דקה הגענו למקום ראיתי איש שרוע על הרצפה לפני רכב לבן" (עמ' 102 ש' 13)

בפעם הראשונה שהיא הגיע למקום ראתה "ג'יפ לבן גדול" (עמ' 104 ש' 18)

העדה מסרה כי הרכב הלבן היה "מאחורי הבנאדם ששכב"(עמ' 102 ש' 15)

"לא יכולה להגיד בדיוק אבל הוא היה קרוב" (עמ' 104 ש' 20) כ-3-4 מטרים(עמ' 104 ש' 23-24)

מעדותה ניתן להתרשם כי מי שהיה ברכב הלבן הוא זה שכנראה פגע במנוח, הרי היא מציינת: "ראינו בחור שיוצא מהרכב, עמד שם מבוהל, היה עם הידיים, זז הלך חזר..." (עמ' 102 ש' 17)

"ש. מה עשה אותו בנאדם שנראה מבוהל?

ת. נכנס לאוטו ונסע" (עמ' 102 ש' 21)

"הוא עלה על המדרכה ברוורס ונסע" (עמ' 102 ש' 23)

העדה ציינה שאחרי שהג'יפ הלבן נסע הגיע טנדר שחור אלא שהיא לא ידע להגיד אם מדובר באותו נהג:

"הגיע כמה דקות אחרי זה טנדר שחור, אני לא יודעת אם זה אותו בחור, לא יודעת, לא ראיתי." (עמ' 102 ש' 25)

ש. איפה הרכב השחור נעצר?

ת. הוא היה טיפה במרחק ממי ששכב שם" (עמ' 103 ש' 8)

"טיפה רחוק מאיפה שהיה הג'יפ הלבן" (עמ' 107 ש' 19-24)

וכאשר נשאלה לגבי זהותם של נהג הרכב הלבן והרכב השחור מסרה:

"לא. אני לא יודעת אם זה אותו בחור או אותו נהג" (עמ' 107 ש' 26-27)

אומר כי העדה הייתה יכולה להבחין היטב את אשר התרחש כי ציינה שהמזג אוויר היה נעים, לא היה גשם. היה פנסי רחוב והייתה תאורה (עמ' 103 ש' 14-16) ובכל זאת לא יכלה לזהות את הנהגים ולקשור את הנאשם עם הרכב הלבן. מה שברור מעדותה כי הרכב השחור הגיע לאחר שהרכב הלבן עזב.

עברו 5 דקות מאז שהרכב הלבן עזב עד שהרכב השחור חזר (עמ' 106, ש' 26-27)

עת/11 דנה מקויה, -היא לא ראתה את התאונה:

" לא ראיתי את התאונה עצמה. ראיתי שהוא היה כבר על הרצפה" (עמ' 110 ש' 19)

"אני לא הייתי שם כשהוא עלה עליו, התנגש, לא ראיתי את זה. לא ראיתי שהוא פגע בו. אני שמעתי רעש" (עמ' 111 ש' 20-21).

העדה סיפרה כי ראתה את דניאל (הנאשם כאן) נוסע ברכב הלבן וחזר עם אוטו אחר"

ש. ואת בטוחה שדניאל הוא זה שנהג ברכב הלבן?

ש. כן, אני ראיתי שהוא נסע. הוא היה היחיד באוטו. לא היו עוד אנשים." (עמ' 113 ש' 25-26)

בהמשך מסרה " האמא זעקה ואמרה לי ללכת לקרוא לבנות שלה. סליחה, כשהוא התנגש רצנו למקום והוא יצא מהאוטו ואמר "מה אני עושה מה אני עושה" הוא נבהל" (עמ' 110 ש' 27-28)

"גיפ לבן . לא זוכרת איזה סוג" (עמ' 111 ש' 1-2)

סיפרה כי הנאשם נסע עם האוטו הלבן וחזר עם אוטו אחר (עמ' 111 ש' 1-15, עמ' 114 ש' 3-7).

עדה זו הינה היחידה שלטענתה ראתה את הנאשם יוצא ולאחר מכן נוסע ברכב לבן וחוזר עם רכב אחר.

לאחר ששמעתי את עדותה והתרשמתי מהופעתה בפני לא מצאתי לקבל את עדותה. אומר מיד כי העדה מסרה בתחילת עדותה בפני כי לא רוצה להעיד כי לא מרגישה בנוח (עמ' 114 ש' 24-25), בית משפט הסביר לה חשיבות עדותה ותפקידם של העדים (עמ' 114 ש' 31-32). העדה סירבה למסור פרטיים של אנשים שיכולים להעיד (ראה עמ' 115 ש' 12-13) ובסוף מסרה כי משפחת המנוח לחצו עלייה לבוא למסור את העדות.

"ש. אני אומר לך שהמשפחה של המנוח לחצה עלייך מאוד כדי לבוא למסור את העדות , זה נכון?"

ת. לחצו כן אבל לא מאוד . קצת לחצו" (עמ' 115 ש' 14-15)

מסרה שם של קרוב משפחה של המנוח דיבר איתה:

"ש. מי דיבר איתך מהמשפחה של המנוח כדי למסור עדות היום?"

ת. היום? אף אחד

ש. מי מהמשפחה דיבר איתך בכללי?

ת. אילן. הוא לא נמצא פה.

ש. נגש?

ת. כן.

ש. אני אומר לך שנגש אמר לך להגיד שדניאל היה באוטו?

ת. לא

ש. מי אמר לך להגיד שזה דניאל?

ת. אף אחד לא אמר לי.

ש. כשאת אומרת שהפעילו עלייך לחץ למה את מתכוונת?

ת. אמרו לי תבואי, תבואי תבואי... ועניתי בסדר אני יבוא, נראה.

ש. מי אמר לך?

ת. רק אילן, נגש. " (עמ' 116 ש' 7-20)

וגם סיפרה כי הגיע למשטרה למתן עדות עם אילן ואמו:

"ש. ביום שהלכת למשטרה עם מי הגעת למשטרה?

ת. איתו. עם אולן

ש. מי עוד היה איתכם באוטו? אמא שלו?

ת. כן.

ש. באתם ביחד למשטרה. שניכם מסרתם עדות בהפרש שך 20 דקות?

ת. כן .

ש. יצא לכם בדרך לדבר על האירוע. נכון?

ת. נראה לי שכן. אני לא זוכרת" (עמ' 119 ש' 18-26)

אומנם בחקירה חוזרת הבהירה כי מעבר ללומר לה לבוא להעיד בבית משפט ובמשטרה לא אמרו לה מה להגיד .

לאחר ששמעתי את עדותה התרשמתי מהופעתה בפניי לא מצאתי לקבל את עדותה מכמה סיבות: העדה שוחחה עם אילן ואמו (עמ' 4) על האירוע, העדה מסרה כי לא נוח להעיד, סירבה למסור שמות של אנשים אחרים שיכולים לשפוך אור על זהות הנהג הרכב הלבן, כמו כן התרשמתי כי לעדה אינטרס לייחס לנאשם התנהגות מסוימת ובמקום למסור בעדותה רק את העובדות שהיא קלטה, מסיקה מסקנות לא נכונות מבחינה עובדתית ומקצועית כאשר טענה כי הנהג חזר במהירות בג'יפ כהה כדי שהשאיירו סימנים, דבר שנשלל ע"י הבוחן (ראה מסקנות בחו"ד הבוחן).

עוד אציין כי בניגוד לעדותן של עמ' 9 (נכנס לאוטו עולה על המדרכה ברברס ונוסע מן המקום עמ' 102 ש' 20-23) ועמ' 10 (הרכב עשה פרסה עלה על המדרכה ונסע (עמ' 100 ש' 4-5) מסרה כי לאחר הפגיעה דניאל עלה על הרכב הלבן ונסע ישר (עמ' 111, ש' 15-16)

ובעיקר העדה לא מסרה את שמו של הנאשם בעדותה במשטרה, אלא רק בעדותה בפני (ראה גם דברי ב"כ המאשימה עמ' 123 ש' 16-18), והיא לא נתנה הסבר סביר מדוע לא מסרה את שם הנהג הרכב הלבן כשהיא מכירה אותו וזיהתה אותו בוודאות:

" ש. אני אומר לך שהפעילו עלייך המון לחץ לבוא ולהגיד שזה דניאל היה באוטו הלבן, ואני אומר לך שגם אחרי זה אמרו לך לבוא לפה ולהעיד והפעילו עלייך לחץ כי אתם גרים באותו בניין כולם. אני גם אומר לך שבמשטרה שאלו אותך ולא אמרת דניאל. עכשיו אני שואל אותך למה לא אמרת דניאל במשטרה?

ת. לא יודעת למה.

ש. לא נראה לך דבר חשוב להגיד דניאל ?

ת. הוא לא שאל. אמרתי "הוא".

ש. אבל מסרת שזה אותו בנאדם, למה לא אמרת דניאל נהג באותו הלבן, דניאל דיבר איתי, אני מכירה אותו.

ת. לא יודעת למה. " (עמ' 120 ש' 30-31, עמ' 121 ש' 1-9)

"אני לא ידעת למה? (עמ' 122 ש' 21)

ואוסיף כי החלפת הרכב לא מתיישבת עם התנהגות הנאשם שמתחילת הדרך מסר כי פגע במנוח.

מכל האמור לעיל לא מצאתי לקבל עדותה של ע"ת/11 שהנאשם הוא זה שנהג ברכב הן בג'יפ הלבן.

מכל הנימוקים הנ"ל הנני קובעת כי התביעה הוכיחה כי המנוח נפגע ברכב לבן קטן ולא הצליחה להוכיח כי הנאשם נהג ברכב לבן קטן או בג'יפ לבן ושהחליף את הרכב הלבן בג'יפ .

כיוון חציית המנוח:

היחידה שיכולה להעיד על כיוון חצייה של המנוח הינה אשת המנוח עת/4.

בחקירתה בפני הצביעה העדה כי כיוון החצייה הייתה משמאל לימין (עמ' 69 ש' 17-20)

בחקירתה במשטרה מסרה כי רכב קטן בהיר הגיע מצד ימין ולפי זה קבע הבוחן את כיוון חציית הולך הרגל. מהנתונים שבתיק עולה השתלשלות העניינים כדלקמן:

מעדותו של הבוחן עולה כי מאחר והוא לא דובר אמהרית ביקש מקרובי משפחה שתישאלו את אשת המנוח כיוון חצייה ועלה כי היא ובעלה חצו ביחד כאשר הרכב הגיע מצד ימין(נ/2 ועמ' 27 ש' 30-31) וכן הסביר כי הוא דיבר עם בני המשפחה בטלפון וביקש מהם לשאול את האם מאיזה כיוון הם חצו וזה הנתון שהכניס בשחזור שהרכב הגיע מצד ימין שלה (בעמ' 28 ש' 18-22) כלומר, לא הוא דיבר ישירות עם העדה אלא שהבירור נעשה טלפוני עם קרובי משפחה ששאלו את העדה והעבירו את תשובתה לבוחן. אינני יכולה להשתחרר מהרושם שיתכן ודברי הבוחן לא תורגמו או הוסברו כיאות ואף דבריה העדה גם לא תורגמו או הוסברו נכון כי העדה לא מסרה מלכתחילה באופן ישיר את גרסתה לבוחן אלא באמצעות קרובי משפחה שזהותם לא הוזכרה.

בתאריך 2/10/16, כלומר, כמעט חודשיים לאחר התאונה נגבתה עדות מאשת המנוח באמצעות מתורגמנית (ת/29) ושם ציינה העדה כי הגיע רכב קטן בצבע בהיר מצד ימין. באותו יום הגיע הבוחן למקום התאונה ביחד עם אשת המנוח ושניים מילדיה נערך שיחזור עם העדה והבוחן ביקש ממנה ללכת באותו דרך בה היא ובעלה הלכו בערב התאונה ושתחצה את הכביש כפי שבעלה חצה ותצביע על מקום בו נפגע בעלה (מזכר ת/9) והשחזור הוסרט (דיסק ת/10).

עיינתי בסרטון שיחזור האישה והוא מתחיל כאשר האישה כבר עומדת בצד שמאל של הכביש לכיוון נסיעתו של הנאשם, לא ניתן לדעת האם האישה הלכה לכיוון זה באופן עצמאי או כיוונו אותה למקום. כמו כן שומעים קול של גבר (כנראה

של הבוחן שמפרט את הפעולה שמבצע) ובהמשך קול של גבר שלא ניתן לדעת אם זה מתורגמן או קרוב משפחה כי מדבר עם העדה בשפה שאינה עברית. אין תיעוד של הבוחן במזכר או בסרטון שהיה מתורגמן בשחזור כך שלא ניתן לדעת באמצעות מי התקשר הבוחן עם העדה. רק בחקירה חוזרת העדה מסרה כי השחזור גם תורגם על ידי אותה מתורגמנית (עמ' 75 ש' 1-8).

אציין כי לשחזור ולתרגום חשיבות רבה כי העדה באופן עצמאי אמורה להצביע מעשית את הדרך וכיוון חצייה ביחוד כי העדה מעלה טענות על התרגום שבוצע על יד המתורגמנית במשטרה (עמ' 73 ש' 4 וש' 20-22, עמ' 75 ש' 1-6).

הנאשם לא הצביע על כיוון חצייה כי לטענתו המנוח קפץ לו לכביש וכאשר נשאל בחקירתו מיום 14/8/16 מהיכן חצה המנוח, מימין או משמאל מסר **"לא זוכר את זה. איך שבאתי הוא הופיע לי משום מקום ממש"** (ש' 34-35). בחקירתו במשטרה מיום 28/8/16 הנאשם לא שולל את כיוון החצייה והחישב שהציג לו הבוחן אולם אין די בכך כדי לקבוע כיוון חציית המנוח, מה גם שהנאשם מסר כי יכול להיות שהיה יותר מידי חשוך ולא הצליח לראות אותו(עמ' 2 ש' 19-20).

לא הובאו בפני נתונים נוספים שיכולים לשמש אינדיקציה לכיוון חצייה כגון שברים או פגיעה של המנוח ברגליים.

מקום האמפקט:

בחקירתה במשטרה מסרה עת/4: כי חצו את רח' משה שרת וכאשר בעלה היה בסוף החצייה הגיעה רכב קטן בהיר ונתן לו מכה עם החלק בקדמי והוא נופל על הכביש (ת/29 ש' 4-5)

בחקירתה בפני העדה מסרה:

"אני כבר אמרתי לכם. אני אמרתי לכם הוא חצה את הכביש ועל המדרכה הוא פגע בו"(עמ' 65 ש' 15)

ש. "באיזה מקום פגע האוטו הלבן בבעלך? איפה בקטע הכביש קרתה התאונה.

ת. לא מדובר בכביש אלא במדרכה. אם הייתי מבינה אני לא הייתי מבקשת את עזרתכם(66 ש' 18-20)

כדי שהעדה תסביר את דבריה שרטטה בנ/4 את הכביש משה שרת עם מדרכה בכל צד, סימנה את כיוון נסיעת הרכב (צבע ורוד), מעבר חצייה (צבע כתום) ובצד ימין לכיוון נסיעת הרכב סימנה את מקום התאונה (צבע צהוב) לאחר הרח' משה שרת והמדרכה ולצד רח' המייסדים.

האישה נשאלה:

ש. אחרי המדרכה הוא עלה עליו? על המדרכה?

ת. כן. אחרי שהוא חצה את הכביש, אחרי שהוא חצה את המדרכה שם קרתה התאונה(עמ' 67 ש' 13-14)

ובהמשך נשאלה העדה :

ש. בעלך סיים לחצות את הכביש המשיך לכיוון הזה ופה קרתה בתאונה (מצביעה על ב'). נכון?

ת.כן הוא החליק ואחר כך נפל לפה (מצביעה על האות א')

ש. כלומר התאונה לא קרתה ברח' משה שרת . נכון?

ת. כן. הבל אחר כך הכניסו אותו לכביש.

ש. מה זאת אומרת הכניסו אותו לכביש? (עמ' 69 ש' 26-31)

ת. הוא יצא את הכביש והיה הרגליים שלו פה (מסמנת על ב') ואח"כ פגע בו והכניס אותו לכביש" (עמ' 70 ש' 1-2)

ושוב כדי להסיר כל ספק נשאלה העדה

ש.אחרי שהוא עבר את המדרכה? כן או לא.

ת. האוטו פגע פה (מצביעה על נקודה ב') (עמ' 70 ש' 5-6)

בהסברה בנ/5 ניתן להבין מעדותה בפני כי המנוח נפגע במדרכה והתגלגל לכביש :

" ת. האוטו הגיע מכאן (מצביעה על החץ שסימן בית משפט) והפיל אותו כאן (מצביעה על האיקס שמסומן באות ב' על ידי בית משפט) ומהנקודה הזו התגלגל

ש. מאיזה נקודה הוא התגלגל?

ת. התגלגל מהנקודה ב' עם איקס עד לכביש.

ש. לפי מה שאת אומרת נקודה ב' זה המקום שהרכב פגע בבעלך.

ת. הוא פגע פה (מצביעה על ב') ואז הוא התגלגל .

ש. אני מביע (צריך להיות: מצביע - הבהרה שלי מ.כ.). על נ/5 איפו שמסומן החץ זה רחוב משה שרת (מצביע על שני קווים הארוכים שציירה העדה) ?בין שני הקווים הארוכים משה שרת...

ת. כן

אני מבין שהוא פגע בו מחוץ לרחוב משה שרת לפי איפה שאת מסמנת?

ת. כן . מהמדרכה הוא הכניס אותו לכביש והפיל אותו. (עמ' 69 ש' 3-16)

העדה סתרה הן בעדותה בעל פה הן בשרטוטים (נ/4 ונ/5) את גרסתה במשטרה כי הפגיעה קרתה בכביש משה שרת אלא במדרכה ובצד רח' המייסדים .

והסבירה:

"בעלך סיים לחצות את הכביש, המשיך לכיוון הזה ופה קרתה התאונה(מצביע על ב'). נכון?

ת. כן הוא החליק אחר כך נפלה לפה(מצביעה על אות א' .

ש. כלומר התאונה לא קרתה ברח' משה שרת. נכון?

ת. כן. אבל אח"כ הכניסו אותו לכביש.

ש. מה זאת אומרת הכניסו אותו לכביש ?

ת. הוא יצא את הכביש והיה הרגליים שלו פה (מסמן על ב') ואח"כ פגע בו והכניס אותו לכביש. (עמ' 69 ש' 27-31 ועמ' 70 ש' 1-2)

נוכח הסתירה נחקרה האישה בנקודה זו וכדי להסיר כל ספק שרטטה וסימנה את מקום התאונה

"אתם הבאתם לי לצייר בידיו מה קרה ואני ציירתי ואני ראיתי" (עמ' 72 ש' 25)

את הסתירות בין עדותה כאן לעדותה במשטרה מאשימה העדה את המתורגמנית (עמ' 73 ש' 4 וש' 20-22, עמ' 75 ש' 1-6) גם לגבי השיחזור.

מהתרשמות העדה בפני לא מצאתי כי היא התבלבלה או לא הבינה את השאלות או מה שהיא משרטטה ומסמנת. גירסתה בפני הייתה ברורה ומשנה את כל מערכת הפגיעה ונוכח הסתירה במקום תאונה אינני יכולה להסתמך על עדות העדת הראיה בעניין זה .

הנאשם אינו חולק כי פגע פיזי במנוח עם רכבו טנדר שחור איסוזו ושהגיב מיד.

בחקירתו משטרה ת/6 מסר :

" אני יצאת עם האוטו שלי נסעתי, הוא קפץ לי לכביש פשוט הספקתי לבלום וזהו הוא נפל על הרצפה ממש" (ש' 6-7)

"שניה לפני שבלמתי הוא היה על הכביש ממש על הכביש בזווית ראיה שלי, איך שעבר את השמשה הקידמית של הרכב " (ש' 20-21)

בפני מסר :

" ראיתי אותו על הכביש ועצרתי. אני ראיתי אותו ונעצרתי..."

"בשנייה שראיתי אותו, בשנייה הזו בלמתי" (עמ' 138 ש' 9-15)

הנאשם הסביר את גרסתו שראה דמות מול העניים וציין:

עמוד 20

" אני לא רוצה ואני לא אעמיד אף בנאדם בסיטואציה שהייתי בה, את לא מבינה באיזה סיטואציה שהייתי שאני לא יודע אם הוא עמד או ישב. אין לי מושג. השערה . גם בחקירה זו השערה." (עמ' 156 ש' 16-18)

הנאשם הסביר כי ראה דמות ולא ידע להסביר איזה חלק מגוף המנוח ראה (עמ' 156 ש' 20-22)

הסביר את עדותו במשטרה :

" את מנסה להביא אותי למצב שמה שאמרתי זה מה שקיים. יש סטטיסטיקה בנאדם עומד הוא נופל, אז הערכה שלי שבנאדם לא ישב. אחרי כל הדברים שצצו בתיק, רואים פתאום שבנאדם לא עמד. יש סיבה לכך שלא ראיתי אותו(עמ' 156 ש' 20-22)

"ראיתי אותו בשנייה אחרונה. אם הבנאדם עומד במרחק של 10 מ' אתה רואה אותו אבל אם הוא שוכב ... זה את צריכה לעדות את החקירה , לא אני . כשנכנסים בבן אדם הוא נופל. זו השערה שלי." (עמ' 156 ש' 24-26)

הנאשם היה עקבי לאורך כל הדרך, טען כי לא ראה את הנאשם, היה חשוק, הגיב מיד, מסר הסבר סביר לגבי תשובתו במשטרה. מהתשובות שמסר במשטרה ניתן להבין כי הכל התרחש מהר ולא הספיק להבחין באיזה מצב היה הולך הרגל.

עדי הגנה חיזקו את גרסת הנאשם, כך מסר ע/ה1 **קטעבי** הגיע למקום כאשר עדיין לא היה אף אחד פרט לנאשם, המנוח ואישתו ושהרכב שהיה במקום הוא רכבו של הנאשם שנדר שחור.

ע/ה2 **ליאור מקויה** שהגיעה למקום לפני עת/ 11 דנה מקויה (עמ' 176 ש' 25-30) ושרכבו של הנאשם שנדר שחור היה כבר שם וכן סיפר על הלחצים שהפעילו על העדה דנה מקויה ("הלחיצו אותה המשפחה וכולם" עמ' 175 ש' 26. " אני יכול להגיד משהו? כל הלחץ שהפעילו על דנה, האיומים וזה, הפעילו עליה לחץ" עמ' 177 ש' 26-27. "אני הבאתי אותי. שמעתי שהסיפור מתחיל להתגלגל ובלגן, ואחותי נלחצה, בטח שאני אכנס לסיפור", "... הם באו ואיימו עליה", " שמעתי. "אם את לא הולכת להעיד את נכנסת לכלא" עמ' 179 ש' 7-8, 21-31)

ע/ה3 **עופר כהן** מסקנות ע/ה4 איתן אדרי סיפרו כי הנאשם יצא מהבית עם הטנדר השחור .

הבוחן

אקדים ואומר כי הבוחן נתן הסבר מפורט לגבי אופן העריכת דו"ח בוחן והתאריכים שנרשמו (עמ' 35 ש' 1-15)

אזכיר כי על פי עדויות התביעה עת/4 מסרה כי הרכב הפוגע היה רכב קטן לבן והעדויות 9,10, ו11 שהגיעו מיד לאחר התאונה מסרו כי במקום התאונה היה ג'יפ לבן כאשר העדות טוענות כי הנאשם הלך , החליף את הרכב וחזר עם רכב אחר כאשר לגרסת הנאשם הוא נהג ברכב שנדר שחור .

הבוחן הבהיר כי הרכב אליו התייחס הוא הרכב איסוזו שהיה בזירה כשהוא הגיע והרכב שנאמר לו ע"י הנהג שהוא נהג(עמ' 14 ש' 24-28) כך שכל עבודת בוחנות נעשתה ביחס לרכב זה שהינו רכב איסוזו שחור ובהתעלם מעדות עת/4 כי רכב קטן לבן פדע במנוח.

"התייחסתי לרכב שהיה בזירת התאונה, הרכב שהנהג אמר שהוא נהג בו בזמן התאונה" (עמ' 24 ש' 4-1)

והסביר :

" הנהג מסר שלאחר הפגיעה הוא נסע עם הרכב שלו אחורה להביא מים ואז בחזרה למקום התאונה, שזה מתאים יותר לגרסאות של עדי התביעה שהיו במקום ואמרו שהוא עזב את המקום וחזר. ציינתי כי לא ניתן לקבוע חד משמעית אם הוא החליף את הרכב בזמן הזה שהוא הלך וחזר. לדבריו הוא לא החליף" (עמ' 21 ש' 20-23)

באשר לרכב לבן הבוחן מסר :

" עלתה טענה לגבי רכב לבן שהוא פגע עם הרכב לבן והוא החליף, חזר עם רכב אחר , אבל מכיוון שלא היה סוג רכב , מספר הרכב או משהו שאפשר להיאחז בו בחרתי להתמקד ברכב שהיה בזירה שגם הנהג אמר שאיתו הוא פגע" (עמ' 21 ש' 28-31)

"...לא נמסר על רכב הלבן שום פרט מדויק, סוג, מספר, אחת אמרה בהיר, אחת אמרה חונה, לא היה שום ממצא שאפשר להאחז בו ולעשות בדיקה ולכן התייחסנו שהנהג בעצמו אמר שנהג בו ופגע בהולך רגל" (עמ' 31 ש' 8-12).

"- עניתי מס' פעמים על העניין הזה . כל מי שטען שהיה רכב לבן לא מסר שום פרט מדויק לגבי רכב לבן כלשהו. אני לא יודע מה גרם לכל האנשים לדבר על רכב לבן, בפועל היה רכב איסוזו כהה שהנהג אמר שהוא פגה בהולך רגל ולכן התייחסתי." (עמ' 36 ש' 17-22)

"-לא עשינו כדי לאתר רכב לבן, רכב ג'יפ לבן יש מיליונים אי אפשר לחפש באוויר" (עמ' 31 ש' 19).

"-לא חיפשנו רכב אחר כי נהג הרכב מסר שזה הרכב שהוא נהג בו ולא היה לנו שום סוג מספר או דגם של רכב ספציפי שנוכל לחפש אותו" (עמ' 32 ש' 9-12)

"אילו היה הנהג אומר אני נסעתי עם הרכב שלי ועליתי על משהו ויצאתי וראיתי אדם שוכב על הכביש מן הסתם היו נבדקים כיווני חקירה אחרים . אם הוא אמר פתאום הופיע מולי ופגעתי בו ועזבתי את המקום וחזרתי חקרנו בהתאם לזה" (עמ' 32 ש' 24-28)

אני יכולה להסכים עם הבוחן שקיים קושי באיתור הרכב הלבן הקטן אולם נוכח גרסת עת/4 שהינה עדת ראיה שמסרה בפני הבוחן פרטיים של הרכב הפוגע (על אף שאינם שלמים), גרסאות עדות התביעה נוספות שהגיעו למקום תאונה מיד לאחר התאונה וראו ג'יפ לבן וגרסת הנאשם שנהג ברכב טנדר שחור היה צורך לכל הפחות לעשות מאמצים כדי לאתר את הרכב הלבן או בחיפושים בקרבת מקום התאונה, או לבדוק האם קיימות מצלמות באזור או לבדוק במשרד הרישוי האם קיים רכב לבן רשום על שם הנאשם או המתגוררים עימו או כפי שצוין מומחה מטעם ההגנה לבדוק בגדי המנוח או בצמיגים, ולבדוק מנגנון פגיעה אחרת המשלבת גם פגיעה על ידי רכב אחר במקום להתעלם מהעובדות העולות מהראיות שבתיק במיוחד כאשר קבע כי הייתה תאורת רחוב פעיל כי הנאשם יכול היה ראות את המנוח חוצה את הכביש כך גם יכלו עדי התביעה להבחין היטב בסוג וצבע הרכב לבן קטן שפגע במנוח.

אכן העדות 9,10,11 לא ראו את התאונה כך שלא יכלו להעיד באופן וודאי על הרכב הפוגע, יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מעדות של אשת המנוח שנכחה במקום ומסרה גרסה ברורה ועקבית לגבי הרכב הפוגע "קטן לבן".

במקרה זה גם התביעה התעלמה מעדותה של עת/4 וציינה בכתב האישום המתוקן כי הנאשם נהג ברכב אשר "אינו ידוע למאשימה" כאשר מחומר הראיות עולה באופן ברור שהמנוח נפגע מרכב קטן לבן והנאשם נהג ברכב טנדר שחור ועושה הרושם כי תביעה בוחרת מתוך עדותה של עת/4 ועדותו של הנאשם את מה שמתאים לה ומתעלמת ממה שלא לא מתאים.

עוד אציין כי ברכב איסוזו אין נזקים מעיכות רק ניגוב אבק בחזית ובדופן הימני.

"מעבר לניגוב אבק לא היה נזק" (עמ' 15 ש' 9-10)

"בהרבה מקרים בפגיעה של הולך רגל אין פגיעות ברכבים וגורמות למעיכות ברכב אבל היא כן גורמת לניגוב אבק, האבק נמרח ורואים הבדלים, זה בדרך כלל מעיד על מהירויות לא גבוהות של נסיעה" (עמ' 15 ש' 23-25)

"אני עניתי שניגוב אבק מתאים להולך רגל בחזית" (עמ' 36 ש' 9)

אכן ניגוב אבק יכול להעיד על פגיעה בהולך רגל במהירות לא גבוה יחד עם זאת לאור העדויות שונות באשר לצבע וסוג הרכב היה צריך הבוחן התעמק בלמצוא נתונים עובדתיים אחרים בעניין זה. כמו כן, כאמור על פי כתב אישום מתוקן שהנאשם נהג ברכב שאינו ידוע למאשימה קיימת אפשרות כי הנאשם נהג ברכב אחר וניגובי אבק בטנדר השחור כלל לא מעידים על פגיעה בהולך רגל.

הבוחן קבע את כיוון חצייה משמאל לימין מעדות אשת המנוח ושחזור שביצע עמה (עמ' 28 ש' 25-29)

בניתוח עדות עת/4 התייחסתי לקביעת כיוון חציית הולך רגל ואוסף את דברי הבוחן בעניין זה:

"רשום תיאור של תאונה והיה חשוב מאוד לשמוע את עדת הראיה, אשת הנפטר אבל מצבה הנפשי לא אפשר להביא אותה לחקירה במועד הזה לכן התקשרתי לבני משפחה כדי להבין את כיוון חצייה" (עמ' 15 ש' 30-32).

"נמסר לי שהרכב הגיע מצד ימין של הולך הרגל וזה מבהיר לי שהמרחק חצייה היה בצד הרחוק יותר של כיוון נסיעת הנהג וזה מה שפירטתי פה. " (עמ' 16 ש' 1-3)

הבוחן מוסר את הגרסה של קרובי משפחה, הסביר כי הוא לא דובר אמהרית לכן ביקש מקרובי משפחה שישאלו את אשת המנוח כיוון חצייה (עמ' 27 ש' 30-31) וכן הסבר בעמ' 28 ש' 18-22).

ביחס למזכר מיום 7/9 מסר הבוחן:

"אני רשמתי עדות אשת הולך הרגל, יש מזכר שבו אני רשמתי שדיברתי עם בני המשפחה והם שאלו אותה, אז רשמתי בטעות כנראה את המילה טעות ולא דיברתי עם" (עמ' 35 ש' 18-19)

צינתי גם מה שדה ראיה לפנים ושה מעיד על רשלנות . במקרה של חצייה ארוכה הנהג אמור לראות הולך רגל" (עמ' 16 ש' 4-1) .

" ש. איך ידעת ב-28/8 לרשום מה הוא כיוון חציית הולך הרגל.

ת.אני מניח שזה היה אחרי השיחה עם בני המשפחה ששאלתי אותם מה היה כיוון החצייה ."

ש. ובהתאם לנתון הזה נערך השחזור .

ת.כן

ש.ובהתאם לשחזור נערכו גם החישובים?

ת. הכל נערך בהתאם לכך שאם היה שינוי בפועל בהמשך החקירה זה לא היה מוגש כי זה לא עבר לשום מקום זה נשאר אצלי" (עמ' 37 ש' 15-11) .

מגרסת קרובי משפחה שלא היו נוכחים בתאונה הבוחן קבע את מרחק החצייה שהיה ארוך יותר לכיוון נסיעת הנאשם ושדה הראיה לפנים מעיד על רשלנות כי בחצייה ארוכה הנהג אמור לראות הולך רגל. אני סבורה כי יש פגם בכך שמקבלים פרטיים עובדתיים כה חשובים באמצעות צד ג' -קרוב משפחה מבלי לציין לפחות פרטיו וקביעת נתונים אלה קודם בירור ישיר עם העדה. גם אם לטענתו של הבוחן הכל היה בכפוף לשינויים בהמשך החקירה, הוא בדק ביום התאונה את שדה ראיה בזירה עם הרכב איסוזו בשני הכיוונים כי באותו רגע לא ידע מאיזה כיוון חצה הולך רגל (עמ' 18 ש' 21-23 ועמ' 19 ש' 22-23) היה יכול הבוחן גם לחשב שני כיווני חצייה ביחוד כאשר מסר בעדותו כי אם כיוון חצייה היה מימין לשמאל היה משנה את החישוב (עמ' 29 ש' 1).

הבוחן העיד כי קבע מיקום הפגיעה לפי כתם דם שהיה בזירה:

"מכוון שבתאונה הזו הרכב הוזז מהמקום לאחר התאונה על ידי הנהג, מיקום הפגיעה קבענו על פי כתם דם שהיה בזירה ששם הולך הרגל נפל לאחר שנפגע לפי הצבעה של הנהג וגם של אשת המנוח שהצביעו לנו על מקום נפילה"(עמ' 16 ש' 9-11)

אלא שבחקירה של עת/4 בפני סיפורה כי הפגיעה קרתה במדרכה ושהמנוח התגלגל/ הכניס אותו לכביש .

הבוחן ערך את החישובים כשהוא לקח בחשבון את המדרכה עד למיקום הפגיעה ולאור הסתירות בגרסת עת/4 וגרסתה החדשה שהפגיעה הייתה במדרכה אין בידי לקבל את החישובים שערך הבוחן.

הבוחן ציין כי השחזור נעשה על פי גרסת הנהג (עמ' 33 ש' 5-1) אולם החישובים נעשו על פי גרסתה של עת/4 ביחס לכיוון חצייה.

גם אם נכונה טענתו של הבוחן כי כל החישובים נעשו על פי גרסת הנאשם, וש:

"לי זה לא נראה שזה אפשרי כי המנוח לא היה לבד בכביש. אישתו הייתה ביחד איתו . נהג הרכב אמר שהוא פגע בו, נסע אחורה 30-40 מטר וחזר , כך שבנתונים שנמסרו לי במהלך החקירה לא נראה לי שיש אפשרות

שכמה כלי רכב פגעו בו מהרגע שהוא היה על הכביש" (עמ' 25 ש' 1-3)

" אני יכול לומר לבית משפט שדניאל מסר שפגע במנוח גם בזירה של השוטרים שהגיעו לפני , גם בשתי עדויות שהוא מסר שהוא פגע במנוח , לא אמר שדרס משהו ששוכב על הכביש, אני מניח ש אדם בגילו שקיבל מכה מרכב , לא יכול לקום ולקבל מכה מעוד רכב . עובדה שהוא לא קם לצערינו" (עמ' 30 ש' 23-27) .

הבוחן מסר כי המכשיר הוריקום הצביע על מרחק בלימה של רכב איסוזו 0.59 (עמ' 17, ש' 1-5) והסביר כי כאשר לא יודעים מה הרכב שפגע הולכים לפי הספרות ולוקחים את הממצע בין 0.55 ל0.77 או לוקחים את הערך הנמוך ביותר לטובת הנהג ובמקרה זה התוצאה הייתה קרובה לערך הנמוך והרכב היה נעצר 20 מטר מהמקום שבו פגע בהולך הרגל והתאונה הייתה נמנעת (עמ' 17, ש' 26-29 ועמ' 18). הבוחן קבע כי לנאשם רשלנות גבוהה כי הגיב באיחור למרחק חצייה (כי הוא התחיל לבום כשהוא ראה את הולך הרגל מולו) (עמ' 25 ש' 4-9)

הבוחן לא עשה ניסוי של שדה ראייה אם ניתן להבחין בהולך רגל שוכב או יושב (עמ' 33 ש' 17-18) , ולאחר ששמעתי את עדותה של אשת המנוח שאמרה כי הפילו את בעלה פעמיים (עמ' 57 ש' 26-27) שבעלה נפל (עמ' 43 ש' 19-20, עמ' 49 ש' 17-18, עמ' 49 ש' 6) התגלגל (עמ' 57 ש' 26-27, עמ' 22-25, עמ' 67 ש' 3, עמ' 69 ש' 4-11 , החליק) (עמ' 69 ש' 28), נדרס, ספק בליבי שמנגנון הפגיעה כפי שהציג הבוחן הוא הנכון.

בנוסף לכך לא ניתן להתעלם מעדותו של עת/5 ניר בבאי כי הפצוע ישב , היה בהכרה וסירב לקבל טיפול ולא עשה ניסיון לגבות עדות ממנו בליל התאונה ולכל הפחות לציין כי לא ניתן היה עקב מצבו הרפואי. כמו כן לא נבדק אם הולך הרגל היה תחת השפעת אלכוהול וזאת לאור הרישומים בת/27 " ריח חריף נדף מפיו" והסברו של העד : " הכוונה שיש סיכוי מועט שמדובר באלכוהול. זה לא חד משמעי, חד משמעי זה בדיקת דם" (עמ' 39 ש' 24-27). לו עניין זה היה נבדק ניתן היה ללמוד יותר על התנהגות של הולך הרגל.

וכן מוצאת אני פגם בכך שהע/9 ועת/10 נחקרו ביחד .

המסכת עובדתית כפי שהובאה בפני אינה ברורה ומשאירה שאילות רבות ללא מענה ביחוד לאור עדותה הברורה ועקבית של עת/4 כי רכב לבן קטן פגע במנוח ולא הטנדר השחור ושהפגיעה הייתה על המדרכה , בעניין זה ניתן למצוא חיזוק בשיחות במוקד 100 (טראק 1 ו2) שמדווחים על תאונה ברח המייסדים.

אין די בגרסת הנאשם שפגע במנוח כדי לקבוע כי הוא אחראי לתאונה וזאת לאור כל בנימוקים שפירטי לעיל וטענת הנאשם לאורך כל הדרך שלא ראה את הולך הרגל, הופיע מולו פתאום, היה חשוך, לא החליף את רכבו .

נוכח קביעותי הנ"ל אין צורך להזדקק בחוות דעתו של בוחן מטעם ההגנה אולם יש לציין כי הוא הצליח לעורר ספק באשר מס' נקודת בעבודת הבוחן בעיקר במנגנון הפגיעה .

אינני מקבלת טענת ב"כ התביעה בפסקה ראשונה עמ' 34 לסיכומיה כי קבלת הטענה כי הנאשם פגע במנוח ברכב הלבן, עזב את המקום והחליף את הרכב הייתה מובילה לכתב אישום חמור כי אין ראיות כאלה בחומר שהובא בפני , ואין לשכוח כי נטל ההוכחה מעל כל ספק סביר מוטל על התביעה.

מכל הנימוקים הנ"ל מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תשלח העתק הנימוקים לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשע"ט, 02 דצמבר 2018, במעמד הצדדים